

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM

ALUMNI HÍRLEVÉL

Tartalom

Köszöntő.....	1
Áhítat.....	2
Hírek.....	3
Visszaemlékezés.....	5
Betekintés.....	7
Felhívás.....	8

Impresszum

Készítette:

Dr. Hodossi Sándor
(intézményi alumni
felelős)

Dr. Morvai Laura
(alumni referens)

Alumni Központ elérhetőségei:

4026 Debrecen,
Kálvin tér 16.

Telefon: +36 52 518-536

E-mail: alumni@drhe.hu

Köszöntő

Az alkalmazkodás „az élő szervezetek azon tulajdonsága, hogy a megváltozott külső és belső feltételek hatására a szervezetben olyan élettani változások jönnek létre, amelyek a megváltozott feltételek között is lehetővé teszik életben maradásukat.” Igaz ez nemcsak a növényekre, de a kisebb-nagyobb emberi közösségekre, így az alumni központ élettevékenységeire is. A megszokott éves rendünk szerint tervezett programjainkat (családi nap, kirándulás, évfolyamtalálkozók, mentortalálkozók) nélkülöznünk kell a járvány ideje alatt, de folyamatosan igyekszünk alkalmazkodni a megváltozott feltételekhez, megtalálni a kapcsolattartás, közösségépítés napjainkban is lehetséges formáit. Így hirdettünk meg újra online alumni kvízt, fordítunk több energiát a DPR mérések adatainak feldolgozására, publikálására, így álmodtuk meg a DRHE irodalmi antológia megjelentetését. Ez a tervünk jól illeszkedett az alumni központ feladatköréhez, hiszen az eredményes alumni tevékenység fontos feltétele a képzés során kialakuló erős érzelmi kötődés az intézményhez. Az Egyesült Államokban régóta jellemző az a törekvés, hogy a képző intézmény már az egyetemre való felvétel előtt kapcsolatokat építsen jövőző hallgatóival, majd a képzési szakaszban is meghatározó cél az intézményhez való kötődés erősítése a különböző szabadidős programokon keresztül. Így válik természetessé, hogy a végzés után is megmarad a kapcsolattartás igénye az egyetem és alumnusai között. Mostani hírlevelünk több szállal kötődik a reményeink szerint nyár elejére megjelenő egyetemi antológiához, melynek alumni fejezetének több mint 90 oldalát közel 30 végzett hallgatónk írásai adják. Mostani hírlevelünkben kedvcsinálóként Csatári Bíborka esszéjét és Molnárfi Mátyás versét ajánljuk olvasóink figyelmébe. Bemutakozó alumnusaink is a szerzők közül kerülnek ki. Csatári Bíborka mellett Gyatyel Péter és felesége, Gyatyel-Horváth Eszter egyetemi évekre való visszaemlékezését adjuk közre. A 2020 nyarán záróvizsgát tett hallgatók elégedettségmérésének eredményeiről Morvai Laura készített rövid összefoglalást. Reméljük, hogy hamarosan személyesen is találkozhatunk valamelyik programunkon!

Dr. Hodossi Sándor, intézményi alumni felelős

Áhítat

„Mi másból tudnánk meg, hogy én és a te néped megnyertük jóindulatodat, ha nem abból, hogy velünk jössz?” (2Móz 33,16)

Valamikor egyszer régen... túl a rabszolgaság kilátástalan gyötrelmein, túl az Egyiptomból való szabadítás eufóriáján, túl az első illúziókból való keserű kijózanodáson, túl az aranyborjú építésén, a kőtáblák széttörésén, túl a sokadik újrakezdésen, de még innen további sok-sok vándorlással töltött tikkasztó napon, innen a Jordánon való átkelésen, innen a honfoglalás véres harcain, innen bírásokon, királyokon és prófétákon, az Úr beszélt Mózesrel a kijelentés sátrában. Valamikor egyszer régen, valahol útközben.

A helyzet éppen kritikussá vált, mert a „helyzet” előbb-utóbb mindig kritikussá válik. Akkor éppen azért, mert a nép elcsigázott, csalódott, feszült volt a kimerítő vándorlás hatására. Feltehetően keveset aludtak, és ha lett volna rá lehetőségük, valószínűleg sokan szedtek volna nyugtatót, antidepresszánsokat. A jelen kilátástalannak, a jövő bizonytalannak tűnhetett. Mi lesz majd ezután? A korábbi szabadítás emléke elég erőforrás a jelenben? Hogyan tovább? Mózes nem tudta meg Istentől, hogy mi fog történni a néppel másnap, harmadnap, vagy a következő években, bár valószínűleg érdekelt volna. Ennél sokkal fontosabb hírt kapott. Azt, hogy az Úr népével marad, nem hagyja el az övéit. Nemzedékeken, korszakokon átívelő jelenlétét ígéri meg Mózesnek. És ez a valódi segítség, ez a valódi erőforrás a jövő felé vezető úton. Nem csoda, hogy Mózes ebbe az ígéletbe kapaszkodik. Mert Isten jelenléte bátorító, vigasztaló, megnyugtató minden kor embere számára. Ettől persze még nem lesz kényelmesebb a pusztában való vándorlás, ettől még nem lesz változatosabb az étrend, komfortosabb a sátor, kiszámíthatóbb, tervezhetőbb az út, de mégis megváltoznak a kilátások. Mert van egy olyan útitárs, akire rá lehet bízni az életet, a jövőt. Isten jelenléte valóban meghatározó, sorsfordító változásokat indított el az elmúlt évezredekben személyes és közösségi szinten egyaránt. Ahogyan ma is vigasztaló erőforrás az „aktuális kritikus helyzetben”. Ezután sem lesz olcsóbb az élet, veszélytelenebb a vírus, igazabb az ember, de Isten világban való jelenlétének bizonyossága mindent megváltoztat. Bármi is történik körülöttünk, velünk, Isten ma sem hagy el bennünket. Ő a valódi útitárs!

Hodossi Sándor

A küszöbön

Betekintés a záróvizsgázók elégedettségébe

Egyetemünk hallgatói életút követésének négy pillére van: az elsősök pályamotivációs vizsgálata, a hallgatók elégedettségének monitorozása, a záróvizsgázók mérése és a diplomás pályakövetés. Előző hírlevelünkben a hallgatók képzés közbeni elégedettségmérésének néhány eredményt villantottuk fel, most pedig a 2020-as évben záróvizsgázók véleményeit vesszük górcső alá. Bemutatjuk, hogyan látják az egyetemi teljesítményüket, az intézménnyel való elégedettségüket és leendő vagy jelenlegi pályájukat. Lelkész, katekéta-lelkipásztori munkatárs, hittanár és tanító szakosok töltötték ki kérdőívünket, összesen 93-an. A záróvizsga időpontjában a hallgatók közel háromnegyede rendelkezett a diplomaszerezéshez szükséges nyelvvizsgálattal, a szakok között nem figyelhető meg kiugró eltérés.

Összességében elmondható, hogy a hallgatók elégedettek voltak képzéseikkel, melyet jól mutat, hogy az ötfokú skálán mért állítások közül még a leggyengébb átlaga is 4,32 volt. Leginkább a záróvizsga színvonalával és igazságosságával, korábbi vizsgáik nivójával, az oktatók segítőkészségével és az intézmény infrastruktúrájával voltak megelégedve. Legkevésbé pedig azzal az állítással értettek egyet, hogy „A képzés során jelentős volt a tananyagon túlmutató szakismeret közlése”, de mint említettük átlagértéket nézve, még ez is meglehetősen jónak tekinthető.

Egy másik kérdésben különböző egyetemi egységekkel és programokkal való elégedettséget próbáltuk feltárni. Leginkább a tanulmányi osztállyal, a kollégiummal és a megemlékezések színvonalával, legkevésbé a jegyzetbolttal voltak elégedettek, de még ennek az átlaga is 4,37 volt.

A végzős hallgatók sokkal kritikusabbak voltak mikor saját egyetemi teljesítményüket értékelték. A szakok között is jelentősebb különbségek rajzolódtak ki. Kakukktojásnak számítanak, hiszen másoddiplomájukat szerzik a hittanárok, talán ezért elégedettebbek saját attitűdjükkal, mint a többi szakon tanuló hallgatók. Önmagukkal szemben pedig a legtöbb állítás kapcsán a lelkész szakosok bizonyultak a leginkább kritikusnak. Összességében is két terület rajzolódik ki, amellyel a hallgatók kevésbé voltak elégedettek, a halasztás vagy csúszás nélküli végzés, a másik pedig a koncentrált tanulás megvalósulása.

Minden szak esetén elmondható, hogy leendő szakmájukat vizsgálva úgy gondolják, hogy magas a társadalmi hatása és a szakmai autonómiája, de a karrierlehetőségek és az anyagi megbecsülés terén eléggé szkeptikusak, inkább közepesre értékelték.

Az álláskeresés időpontjára is rákérdeztünk. Itt jól látható, hogy a hittanárok közül már mindannyian dolgoztak a záróvizsga idején, a katekéta-lelkipásztori munkatársak közül, ez csak minden másodikra igaz, a tanítók közül minden negyedekre, lelkészek közül minden hatodikra. Leginkább a hittanárok szeretnék szakmájukban elhelyezkedni, legkevésbé a tanító szakosok.

A diplomás pályakövetés keretében a tavalyi záróvizsgázókat idén újabb, már az elhelyezkedésre, pályán tapasztaltak feltárására irányuló kérdőívvel keressük majd meg, akár csak a 3 és 5 éve végzetteket. Következő hírlevelünkben ennek az eredményeit is szeretnénk majd bemutatni.

Morvai Laura

DRHE - ZÁRÓVIZSGÁZÓK 2020

10-BŐL 8

10-ből 8 záróvizsgázó szakjának megfelelő pozícióban szeretne elhelyezkedni.

Húsvét előtt online alumni kvíz

Második online alumni kvízünkre hatan küldtek be hibátlan megfejtést:
Bertha Zoltán, Csáki Gedeon, dr. Goda Éva, Surányi Béláné, Surányi Mária, Szákné Bajnai Zsuzsa

Minden hibátlan megfejtő ajándékba kapja a júniusban megjelenő DRHE antológia egy-egy példányát. Gratulálunk a helyes megfejtőknek, és az alábbiakban közöljük a helyes válaszokat:

- 1. „Az embernek meleg csend kell, és hideg tumultust adnak neki.” Melyik magyar költő idézte Simone Weilt egy húsvétról szóló írásában?**
 - ✓ Pilinszky János
- 2. Mit jelent a „negyvenelés” böjti szokása a katolikus egyházban?**
 - ✓ A böjt egyik legszigorúbb formája, melynek során a 40 napos nagyböjt idején csak napi egyszeri étkezés engedélyezett.
- 3. Melyik században vált általánossá, hogy a 40 napos nagyböjt szerdán kezdődik?**
 - ✓ A 7. században
- 4. Ki írta: „Isten a böjtöt magában nem becsüli sokra, ha csak nem jár vele együtt a szív bensőbb érzése és a bűnnel és az önmagunkkal való elégedetlenség, valóságos megalázkodás és az Isten félelméből származó igazi bánkódás.”**
 - ✓ Kálvin
- 5. Mi a címe Dsida Jenő versének, amelyből az idézet származik:**

Körülnéztem: szerettem volna néhány szót váltani jó, meghitt emberekkel, de nyirkos éj volt és hideg sötét volt, Péter aludt, János aludt, Jakab aludt, Máté aludt és mind aludtak... Kövér csöppek indultak homlokomról s végigcsurogtak gyűrött arcomon.

 - ✓ Nagycsütörtök
- 6. Hol látható Michelangelo Pietája?**
 - ✓ Rómában, a Szent Péter Bazilikában
- 7. Mikor hangzott el először közönség előtt Bach János passiója?**
 - ✓ 1724 Nagypéntekjén, Lipcsében
- 8. Jézus Jeruzsálembé való bevonulásának leírásában milyen különbség van a szinoptikus evangéliumok és János evangéliumának beszámolója között?**
 - ✓ A szinoptikusok szerint Jézus őket küldi előre a számárért, János szerint Jézus talált egy számártsikót.
- 9. A katolikus egyházban a nagyböjt színe a lila (viola). Mit jelképez?**
 - ✓ A bűnbánatot
- 10. Mikorra esik a húsvét 2022-ben?**
 - ✓ április 17-18.

Visszatekintés

Elhagyni a miérteket

Amikor ezt a visszaemlékezést elkezdtem írni, gondolatban meg sem állok a felvételiig. Nem mintha más nem jutna eszembe az egyetemről, de valamiért a lendület, ami felkapott, itt tesz le. A mögött, hogy teológiára jelentkezem, nem volt racionalitás.

2009-ben, vaságyastól 50 kg-al, egy művészeti középiskola táncművészeti tagozatáról megérkeztem arra a helyre, ahol majd Isten dolgait felépíthetik bennem.

Semmi sem volt biztos, és mégis biztos volt minden. A feszítő kettősségen túl ugyanakkor ez egy egészséges érzés: nem vagyok biztos a lépésben, amit meg fogok tenni, de érzem, hogy egyáltalán nem vagyok rossz helyen.

Semmim sem volt ugyanis, amit oda vihettem volna, csak az a hit, amit az őseimben láttam, hogy mekkora erővel dolgozik bennük, és ami az én életem részévé is vált.

Azontúl semmi más konkrétumot nem ismertem a teológia világából.

Remegő lábakkal léptem be a Makkai terembe. A felvételi bizottság csendben figyelte ezt a még csak nem is valamilyen gimnáziumból érkező jövevényt, egyházi iskoláról nem is beszélve. A csendet egy ténymegállapítás szakította félbe: *„Hát, találkoztunk már zenészekkel, vagy képzőművészekkel, de hogy egy táncos felvételizzen ide...”*

Gyanítottam, hogy sokáig tévedésnek tűnhetett a jelenlétem. Érdeklődtek afelől, hogy néz ki egy táncos órarendje, napi beosztása és talán keresték a rést, ahol majd megjelenik a teológiai tanulmányokra fordítható idő. Amíg a történetemet hallgatták, mindvégig valamilyen összeférhetetlenséget véltek felfedezni, így

megkérdezték: *Le tudnál-e mondani a táncról Isten szolgálataért?* – „Igen” – feleltem.

Azontúl, hogy felvételt nyertem, az öröm az volt, hogy mégsem ez várt rám. Ma már tudom, hogy erre semmi szükség nem volt. Ugyanúgy kezdődött el velem is minden az egyetemen, ahogyan a többiekkel. Egyszerűen csak helyem lett a többi hallgató között, és semmit sem kellett hátra hagynom, vagy megtagadnom abból, ami hozzám tartozott.

Ez a megértés és elfogadás jellemzi a debreceni teológián töltött diákéveket. Mindig ott volt mögöttem egy mosolygó ember támogatása. Vagy néha egy-két kérdés, például: *„Maga meg balett tanárkodik? Nem baj, menjen, csinálja!”*

Lehetőséget kaptam az útkeresésre, a tánc és a teológia kapcsolatának építésére. Ez a támogatás még ösztöndíjas éveig is elvezetett. Így jött a változó világlátás, vagy a folyamatos választási lehetőségek sorozata. Még mindig érzem a hatásokat. Még mindig vannak

következmények. Az is, ahol most szolgálok, ebből gyökerezik.

Tudom és érzem, hogy még így sem használtam fel minden biztatást. Néha elfogyott az erőm. Ma azon vagyok, hogy pótoljam, amit akkor elszalasztottam, hiszen minden velem maradt.

Az is, hogy elfogadjam: Istent szolgálni, racionalitás nélkül. Nem ész, vagy gondolkodás nélkül, hanem csak elhagyni a miérteket.

A megértés és megismerés hosszú útja, amit a Debreceni Református Hittudományi Egyetemen kezdtem el.

Éppen erről szólt minden görög óra előtt az imádságunk: *„Urunk, Istenünk! Segíts megismerni és megérteni azt, akiben hiszünk, és amit szeretünk.”*

Az a legszebb az egészben, hogy ez még el fog tartani egy darabig.

Visszatekintés

Összefűzött életek

Mit kaptunk a teológiai évek alatt? Egymás szavát tovább fűzve, a teljesség igénye nélkül álljon itt néhány

gondolat:

A teológia éve alatt kaptam mindenekelőtt egy segítőtársat, hozzám illőt. *Segítőtárs lettem, és segítőtársat kaptam. Így ketten lehetünk most*

egyek, és így ketten lehetünk már négyen.

Kaptam barátokat, akik által formált, és ma is formál az Isten. Ez a formálódás nem volt mindig mosolygós és virágillatú, rózsaszín ködfátyol, de azt látom, hogy szükséges és jó

volt már a teológián megtapasztalni, hogy mennyifélék vagyunk, mennyiféleképpen lehet keresni és szeretni Istent. Ez a formálódás tágítja azt a bizonyos komfortzónát, amin kívül történnek a csodák, legalábbis sokan ezt mondják. *Ma is sokfélék vagyunk, és sokfelé élünk, mégis az egyetemen kapott barátságok ma is biztos pontok. Jó volt átélni közösen ezt a hat évet, együtt beszélgetni, nevetni, tanulni, dolgozni, játszani. Sokfelé laktunk, Kálvin téren, albérletekben, Kossuth kollégiumban, lakásban, de mindig mindenki mindenhol ott volt és ott lehetett.*

A teológia éve alatt kaptam több olyan kurzust, amelyek által jobban megismerhettem az élő Istent. *Kurzusok, órák, beszélgetések. Sok emlék, sok mosoly, és persze sok tudás. Együtt*

csodálkoztunk rá, vagy éppen kérdeztünk vissza. Volt, mikor nem értettem, és van, amit ma sem értek. De olyan jó, hogy megannyi gondolatot, ismeretet kaptam, ami mára az enyém lett. Kaptam olyan példákat, olyan tanárokat, akik nem csak tudásuk átadásával, de saját hitbeli megtapasztalásaikkal, életükkel adtak példát elem. Köszönöm én is! Kaptam rengeteg önfeledt és vidám percet. Időt, amit megtanulhattam

beosztani. Kaptam lehetőséget, hogy elinduljak a felnőtté válás útján. Felnőtté váltam, férj lettem, apa és lelkipásztor. A kapott példák, a beszélgetések, tervek, találkozások mind-mind formáltak, formáltak mert Isten műhelyében, korongozóasztalán voltam és vagyok.

Kaptam vizsgákat, megtanulhatatlannak tűnő tananyagot, olyan

élethelyzeteket, amik rávilágítottak arra, hogy mindenre van erőm, de csak a Krisztusban, aki megerősít engem. (Fil 4,13) *Kaptam próbákat, és új lehetőségeket, kaptam kitartást és feladatot. Átéltettem az összerogyást, és a felszabadulást. Kaptam egy ajándék évet Belfastban. Kaptam egy (plusz egy) évet vezetőnek lenni, felelősséggel vezetni, szeretettel kíséreni, és egy évet menyasszonyra várni. Kaptam olyan 7 évet, aminek tapasztalatai, emlékei, boldog és nehéz percei máig elkísérnek. Olyan éveket, melyekre jó visszagondolni, hiszen bármikor szívesen visszatérnék, de lehet belőle erőt is meríteni, lehet érte hálát is adni, és az ott kapottakat a jelenben használni! Használni itt és most, Szegeden, és mindenhol, ahol majd élünk. Köszönjük!*

Gyatyel-Horváth Eszter és Gyatyel Péter

Betekintés

A korábbi hírlevelek gyakorlatától eltérő módon, most az antológia készülő alumni fejezetébe szeretnénk egy kis betekintést nyújtani.

Csatári Bíborka

Home office

Ez most nem a fárasztó otthonról dolgozás megélésének sokadik variánsa, hanem története egy olyan felismerésnek, amely még a beszabályozott életet is képes volt többé tenni. Tény, hogy amióta még inkább szeretnünk kell az otthonlétet, sok minden másnak is szükséges elfogadnunk az állandó társaságát. Például a magunkét, és ami velünk jár.

Bátorság emberek, bátorság! Hiszen ilyenkor derül fény arra, hogy kivel és milyen gondolatokkal élünk egy háztartásban. Aztán eljön az a pont, amikor csak muszáj kiteszékelni az otthonunkból azt, ami végül is nem harmonizál egy reménykedő élettel. De mi van, ha nem megy? Vagy csak nagyon lassan? Ami azonban ettől is erősebb érzés tud lenni, az az, ha tudom, kinek lehet egy állandó helye a kanapén; akire egyáltalán nem fogok megsértődni, ha nálam szeretne maradni. Ehhez egy kedves történet magyar változata: *Józsi elégedetten üldögél a Balaton parton és élvezi a látványt. Egyszer csak odalép hozzá Isten és csendesen mellé telepszik. Amikor hátsó fertályuk alatt már a talaj is felmelegedett, a mi Józsefünk – összeszedve minden bátorságát – kisértetve odafordul Istenhez és megkérdezi tőle: Mondd Uram, mit csinálsz te idelent, a mi földi világunkban? Ő így válaszolt: home office Józsikám, home office...*

Valahogy hasonlóan jártam én is, csak nem a Balaton partján. Talán nem kellett volna ennyire meglepődnöm attól az istenközelségtől, amit akkor érezni kezdtem. Hogy mit tud okozni a járvány miatti szabályozottság? Én azt hittem, hogy mi eddig is közel voltunk egymáshoz. Lehet ezt még fokozni? Lehet. Lányos zavaromban egy darabig kerülgettem ezt a közelséget, de kevés kellett hozzá, hogy teljesen meghódítson és levegyen a lábamról.

Home office Istennel. Ő és én a piros kanapén, körbevéve könyvekkel, jegyzetekkel, kotta-és szövegtöredékekkel, kávéscsészével. Kialakult bennem egy kellemes állandóság. Valami a budai otthonomban. Olyan jó társaság szegődött mellém, aki áldottá tette minden percemet, kísért, motivált, beragyogott, olyannyira, hogy könnyedén lemondtam arról a pezsgőn, hevesen lüktető életről, ami azelőtt kitöltötte a mindennapjaimat. Teljessé tett. Azt cselekedte, amihez a legjobban ért. Épített és erősített, szeretetben. Megtisztelő, hogy közös home office-ból dolgoztunk. Ő rajtam, én pedig a gyülekezetben, ONLINE. Közös lelkesíti hivatalt nyitottunk. S közben alattunk is felmelegedett a kanapé, mintha csak a Balaton parton ültünk volna.

Voltak pillanatok, amikor más is maradni akart home office-ban, megirigyelve a Jóistennel ezt a kivételes összhangot. Valami furcsa vírusvariáció, ami nem mutatkozott be, csak ágynak döntött és hosszú ideig nem állt szándékában távozni. Mondtam magamban: home office-olunk, home office-olunk? Azt is elvette tőlem, amit egyáltalán csinálni tudtam volna. Nem a közös munkáért és időtöltésért jött, az egyszer biztos. Mindenesetre, amíg maradt, csak tovább erősített bennem valamit. Ekkor Wass Albert sorai jutottak akkor eszembe: „A víz szalad, de a kő marad, a kő marad...” Minden múlandó: a járvány, a kötelező home office, a kijárási tilalom; de ami egyszer igazán megmelengeti az ember szívét, azt sosem felejt el. Az mindig vele marad. Így hát a betegség szalad, de az Úr marad, az Úr marad. Velem. Itthon. Home office-ban.

Betekintés

Molnárfi Mátyás Tamás

Csokonai dala a Collegiumhoz

Oh, Collegiumnak patyolat falai,
Per Deum Immortalem köszönő dalai,
Mint zefírek ámborába jött szavai,
Mellyt fülembé danolgatnak angyali.

A strikkolt spiritusz keringődzött körbe,
-És mint, ahogy Lillámat - úgy vettem ölbe,
És ugyanúgy apolgatott engemet,
Majd testálta Tartarusnak lelkemet.

Óh, Collegium áristom ablakai,
Kiknek sérikáló selmák mentorai,
Óh, Oskolám, zárbékos megunt Életem,
Kedv, Remények, Lillák, Isten véletek!

Felhívás

Kedves 2016/2018/2020-ban végzett Hallgatónk!

Kérjük, hogy a Diplomás Pályakövetés 2021 kérdőív kitöltésével adjon visszajelzést az egyetemünkön folyó képzésről, járuljon hozzá, ahhoz, hogy a képzés minőségét folyamatosan javítva hallgatóink számára piacképes tudást biztosíthassunk.

Kérjük töltsse ki a szakjának megfelelő kérdőívet, amely elérhető a honlapon, a facebook oldalunkon és a zárt csoportban is. Amennyiben módjában áll kérjük, végzős évfolyamának tagjai számára is küldje tovább a kérdőívet.

Kitöltés határideje: 2021.05.10.

Segítségét előre is köszönjük!

*Diplomás
Pályakövetés
2021*

DEBRECENI REFORMÁTUS
HITTUDOMÁNYI
EGYETEM